

Erica Franke haar herinneringen

Graag geef ik gehoor aan Tim z'n oproep, alhoewel óók mijn herinneringen enigszins vervaagd zijn. Dit komt mede door de vele verhuizingen die ik als kind heb meegemaakt.

In **1968** zijn wij als familie vanuit Terneuzen naar Arnhem verhuisd. Een enorme overgang vanuit het toen nog dorpse Terneuzen naar het centrum van een drukke stad. Met name mijn broer Max kon zijn energie niet kwijt. In die tijd had je in de Broerestraat een winkel van Scouting. Mijn moeder heeft daar info opgevraagd naar een "padvindersgroep". Nu dacht ik dat Bep daar indertijd ook vrijwilligerswerk deed, maar weet dat niet zeker. In ieder geval werd mijn moeder doorverwezen naar Bep, die toen Akela bij de welpen was en bij toeval vlakbij ons woonde. We bleken praktisch burens te zijn. Mijn broer Max is toen naar de welpen gegaan en kort daarna vroeg Bep me of ik er wat voor voelde om eens een zaterdagmiddag mee te lopen. Zo gezegd zo gedaan, en ik vond het geweldig. Zo werd ik Chil.

Hans Kappert en Hans vd Ham waren er toen al. Marjolein Wagemans kan ik me wel herinneren. Maar daar loopt mijn herinnering enigszins spaak. Mijn zuster Jolanda heeft heel kort bij de welpen op Presikhaaf (Toon) als leidster gezeten maar scouting was niet haar ding.

Ik kijk met veel plezier terug naar de welpen kampen in Ommen en Vierhouten. De samenwerking met Bep en de anderen was geweldig. Bep is me altijd erg dierbaar gebleven tot op de dag van vandaag heeft zij een speciale plek in mijn hart.

Twee keer met de welpen de Airbornetocht Oosterbeek in september gelopen. De boerenkoolmaaltijden, Bep en ik die 's avonds op ouderbezoek gingen, zoveel dierbare herinneringen!!

Ook de jaarlijkse dropping (Black Pipe Trail) met leiding van andere groepen vond ik geweldig. Deze vertrokken vanuit de Rotsblokken meen ik.

In Mook deelgenomen aan een leiders weekend met deelname vanuit het hele land was super!

Last but not least de Scout In Ommen. Een soort mini Jamboree meen ik, geweldig weekend gehad. Maar welk jaar wat plaats vond weet ik niet meer. Mijn broer Max is naar de verkenners gegaan, kort daarna in **1973** zijn we verhuisd naar Amersfoort. En moest ik noodgedwongen stoppen als leidster.

Zoveel dierbare herinneringen en mensen, Henny Vleeming, Jan Prenger, Rob van Haarst, Hans vd Ham, Hans Kappert om er maar een paar te noemen.

Paar keer een reünie bezocht, maar door mijn onregelmatige werk als verpleegkundige helaas niet altijd in te passen.

Ik ben bang dat je (Tim) aan mijn verhaal niet veel hebt. Data en gebeurtenissen heb ik niet synchroon helaas.

Maar wát een fantastische herinneringen heb ik aan die tijd.

Mocht je nog vragen hebben dan hoor ik het graag. Veel succes met het Geuzen verhaal.

Met allerhartelijkst groet

Erica Franke